

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 4. juli 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-730-0666
Dok.: CMA40410

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 10, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. maj 2008 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om at beskytte kvinder mod seksuelle overgreb m.v. (B 123).

Lene Espersen

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 10 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til folketingsbeslutning om at beskytte kvinder mod seksuelle overgreb m.v. (B 123):

”Vil ministeren tilsende udvalget en oversigt over antallet af henvendelser til landets centre for voldtægtsofre år for år siden årtusindeskiftet samt en oversigt, der viser ofrenes etniske oprindelse fordelt efter, om der er tale om ofre af henholdsvis dansk, vestlig eller ikke-vestlig oprindelse?

Med henvisning til en række artikler i 24 timer 19-21/5 08 om danske ofre for voldtægt begået i udlandet bedes ministeren besvare følgende spørgsmål:

- a) Det bedes oplyst, om det er korrekt, at der ikke er en fast procedure for hjælp til danske kvinder, der er blevet voldtægtet i udlandet, og i bekræftende fald bedes oplyst, hvilke initiativer ministeren påtænker at tage, for at råde bod på dette.
- b) Er det korrekt, at ofre for voldtægt i udlandet ikke har ret til erstatning i modsætning til, hvis voldtægten var foregået i Danmark.
- c) I forbindelse med erstatning til voldtægtsofre har det været foreslået, at det danske erstatningsnævn skal kunne udbetale erstatning til danske ofre for voldtægt begået i udlandet for derefter at kræve pengene ind hos det tilsvarende eller lignende nævn i udlandet (se f.eks. ”Hjælpen til voldtægtsofre er tilfældig og forskellig”, 24 Timer, 19/5-08). Det bedes så vidt muligt oplyst om udviklingen i antallet af danske voldtægtsofre i udlandet år for år siden årtusindeskiftet.
- d) Ministeren bedes oplyse, om det er korrekt, at retssager om voldtægt af danske kvinder ofte kan køre i udlandet, uden at ofret har fået oplyst, at der rent faktisk kører en retssag desangående, og i bekræftende fald bedes oplyst, hvilke initiativer ministeren påtænker at tage på området, herunder om ministeren vil tage problemet op med sine europæiske kolleger i Ministerrådet.”

Svar:

1. Til brug for besvarelsen af spørgsmålet om antallet af henvendelser til centrene for voldtægtsofre har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, der har oplyst følgende:

”Samtlige landets centre for voldtægtsofre er organiseret i sygehusvæsenets regi. Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse har forespurgt Sundhedsstyrelsen, hvorvidt det på baggrund af Landspatientregistret, som indeholder oplysninger om alle kontakter til de

danske sygehuse, er muligt at oplyse antallet af henvendelser til landets voldtægtscentre. Sundhedsstyrelsen har oplyst, at det ikke er muligt at opgøre voldtægtscentrenes aktivitet, da sygehusafdelingsklassifikationen er grundlaget for indberetningerne til Landspatientregistret. Sundhedsstyrelsen har desuden oplyst, at det ikke ud fra det obligatoriske niveau for indberetning af kontaktårsag er muligt at identificere kontaktårsagen voldtægt, idet denne kontaktårsag indgår som en del af kontaktårsagen vold. Sundhedsstyrelsen har endelig oplyst, at Landspatientregistret ikke indeholder oplysninger om etnicitet.

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse har på den baggrund anmodet hvert af de otte centre for voldtægtsofre om oplysninger til brug for besvarelsen. Oplysningerne om antallet af henvendelser til hvert af centrene for voldtægtsofre i perioden 2000-2007 kan sammenfattes således:

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Bornholms Hospital	-	-	1	2	3	5	7	2
Herning Sygehus	-	7	8	18	21	12	19	19
Hillerød Sygehus	-	-	15	24	29	30	30	33
Kolding Sygehus	2	34	34	28	36	41	57	65
Odense Universitetshospital	-	33	37	40	47	52	57	67
Rigshospitalet	158	235	213	258	289	303	335	340 ¹
Ålborg Sygehus	-	-	-	-	-	-	-	38 ²
Århus Sygehus	88 ³	105	101	117	112	118	136	177
Henvendelse i alt	248	414	409	487	537	561	641	741

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse har endvidere anmodet hvert af centrene om så vidt muligt at fremkomme med oplysninger om ofrenes etnicitet.

Center for Voldtægtsofre på Bornholms Sygehus oplyser, at samtlige ofre i perioden 2002-2007 var danske.

Center for Voldtægtsofre på Herning Sygehus oplyser, at der for perioden 2001-2007 i alt var 7 af ofrene, der havde anden etnisk oprindelse end dansk.

Ministeriet har ikke modtaget oplysninger om ofrenes etnicitet fra Center for Voldtægtsofre på Hillerød Sygehus.

Center for Voldtægtsofre på Kolding Sygehus fører ikke statistik over ofrenes etnicitet og oprindelsesland, men oplyser, at det er

¹ Der er tale om en foreløbig opgørelse af antallet af henvendelser i 2007. Centret for Voldtægtsofre på Rigshospitalet har endnu ikke opgjort antallet endeligt.

² Centret for Voldtægtsofre på Ålborg Sygehus har oplyst, at centret ikke fører statistisk over antallet af henvendelser. Centret har skønnet, at centret i 2007 havde 38 henvendelser.

³ Det opgjorte antal henvendelser vedrører 1999/2000, jf. årsrapporten 2006 for Center for Voldtægtsofre på Århus Sygehus.

ganske få af ofrene, der har en anden etnisk baggrund end dansk. Centret har foretaget en manuel optælling af henvendelserne i 2007 og oplyser, at der af de i alt 65 ofre var 3 udenlandske kvinder.

Center for Voldtægtsofre på Odense Universitetshospital har i årsrapporten for 2007 opgjort, hvor mange henvendelser der i 2007 vedrører voldtægtsofre med et andet oprindelsesland end dansk. Det fremgår af årsrapporten, at det drejer sig om 9 af henvendelserne svarende til 13 pct. af ofrene.

Center for Voldtægtsofre på Rigshospitalets årsrapporter indeholder oplysninger om antal henvendelser opgjort procentvist efter voldtægtsofrenes oprindelsesland. Af årsrapporten for 2006 fremgår følgende:

	2001-2003	2004	2005	2006
Danmark	78,5	77,5	76,9	78,5
Grønland	3,1	2,6	3,5	2,8
Færøerne	0,9	0,4	0,8	0,3
Adoptivbarn	1,3	1,5	1,9	2,8
Turist	1,9	1,5	3,1	3,8
Indvandrere/efterkommer - mere udviklet land ⁴	5,2	4,9	3,8	4,5
Indvandrere/efterkommer - mindre udviklet land	8,9	11,2	10	6,6
Uoplyst	0,2	0,2	-	0,7

Centret for Voldtægtsofre på Rigshospitalet har oplyst, at centret endnu ikke endeligt har opgjort, hvorledes antallet af henvendelser til centret i 2007 fordeler sig i forhold til ofrenes oprindelsesland. Centret har dog oplyst, at der ikke er sket væsentlige ændringer i fordelingen i forhold til tidligere år.

Center for Voldtægtsofre på Ålborg Sygehus oplyser, at centret ikke fører statistik over antallet af henvendelser til centret eller over ofrenes etnicitet.

Center for Voldtægtsofre på Århus Sygehus har i centrets årsrapporter siden 2003 opgjort procentdelen af antal henvendelser fra voldtægtsofre med henholdsvis dansk etnisk herkomst og anden end dansk etnisk herkomst. Af årsrapporterne fremgår følgende:

	2003	2004	2005	2006	2007
Dansk	85	91	90	79	90
Anden	9	9	8	19	9
Uoplyst	6	0	2	2	1

⁴ Opgørelsen benytter FN's definition fra 1994, hvor mere udviklede lande omfatter alle europæiske lande, ekskl. Tyrkiet, Cypern, Aserbajdsjan, Usbekistan, Kasakhstan, Turkmenistan, Kirgisistan, Tadsjikistan, Georgien og Armenien. Desuden indgår landene USA, Canada, Japan, Australien og New Zealand. Mindre udviklede lande omfatter alle øvrige lande.

2. Med hensyn til procedurerne for hjælp til danske kvinder, der er blevet voldtaget i udlandet (spørgsmålets pkt. a), henvises til Justitsministeriets vedlagte besvarelse af 20. juni 2008 af spørgsmål nr. 744 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del). Som det bl.a. fremgår heraf, vil Justitsministeriet sammen med Rigsadvokaten overveje behovet for at styrke vejledningen af forurettede i sager begået i udlandet.

3. For så vidt angår muligheden for at få erstatning efter reglerne i offererstatningsloven i anledning af forbrydelser begået i udlandet (spørgsmålets pkt. b og c) henvises til Justitsministeriets vedlagte besvarelse af 20. juni 2008 af spørgsmål nr. 745 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del).

Som det bl.a. fremgår af denne besvarelse, er der i dag efter offererstatningslovens § 1, stk. 3, mulighed for, at staten i særlige tilfælde kan yde erstatning i anledning af skader forvoldt i udlandet. Det kan bl.a. være tilfældet, hvor sagen har en sådan tilknytning til Danmark, at der efter straffelovens regler om dansk straffemyndighed kan føres en straffesag her i landet mod gerningsmanden, eller ved særlige forhold i forbindelse med skadelidtes erhvervsudøvelse i udlandet.

4. Med hensyn til spørgsmålet om udviklingen i antallet af danskere, der har været udsat for voldtægt i udlandet (spørgsmålets pkt. c), har Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse og Rigspolitiet oplyst, at man ikke er i besiddelse af oplysninger herom.

Justitsministeriet har endvidere indhentet en udtalelse fra Udenrigsministeriet, der har oplyst følgende:

”Udenrigsministeriet råder ikke over fyldestgørende statistiske oplysninger om udviklingen i antallet af danske voldtægtsofre i udlandet. Det skyldes, at danske voldtægtsofre i udlandet i de fleste tilfælde vil få bistand fra den offentlige rejsesygeforsikring eller fra forsikringsselskaberne. Udenrigsministeriet bliver således kun gjort bekendt med de sager, hvor ofrene retter henvendelse til ambassaderne. En gennemgang af ministeriets akter viser følgende antal henvendelser fra danske voldtægtsofre i udlandet:

2000:0
2001:1
2002:1
2003:2
2004:0
2005 4

2006:1
2007:6
2008:5 til dato”

5. Med hensyn til spørgsmålet om omfanget og karakteren af den information, som danske personer, der i udlandet har været udsat for forbrydelser, f.eks. voldtægt, i praksis modtager fra myndighederne i det pågældende land (spørgsmålets pkt. d), bemærkes, at Justitsministeriet ikke er i besiddelse af oplysninger herom, og at informationerne til ofret om sagens behandling mv. som udgangspunkt vil afhænge af reglerne herom i det pågældende land.

Spørgsmålet om information til ofre for forbrydelser er dog i EU reguleret i Rådets rammeafgørelse af 15. marts 2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager. Rammeafgørelsen indeholder bl.a. nærmere regler om ofres ret til at modtage oplysninger, og det er i den forbindelse bl.a. fastsat, at hver medlemsstat skal sikre, at ofre, der udtrykker ønske herom, skal underrettes om den videre behandling af anmeldelsen, om relevante elementer, der i tilfælde af retsforfølgning gør det muligt for ofret at få kendskab til forløbet af straffesagen, og om rettens dom.

På den anførte baggrund finder Justitsministeriet på det foreliggende grundlag ikke anledning til at rejse spørgsmålet om information til ofre over for de øvrige EU-lande.